

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **Mgr. M. Š.**, zastoupené JUDr. Jaroslavem Jenerálem, advokátem se sídlem Praha 1, Revoluční 24, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 8. 2019, č. j. 75 A 5/2017 – 26,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Jaroslava Jenerála.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností brojí proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 8. 2019, č. j. 75 A 5/2017 – 26, jímž krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2017, č. j. 64/DS/2017, JID: 5314/2017/KUUK/Ne, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu ze dne 3. 11. 2016, č. j. MDC/104219/2016. Naposledy uvedeným rozhodnutím byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, v příčinné souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení.

[2] Podáním ze dne 25. 10. 2019 vzala stěžovatelka svou kasační stížnost zpět; toto zpětvzetí bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno do datové schránky téhož dne.

[3] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může návrhatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

[4] Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejší soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto vrátil stěžovateli část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu